

**ТРАНСФОРМАЦІЯ УПРАВЛІННЯ ОРГАНІЗАЦІЯМИ ДО УМОВ
ВІДКРИТОЇ ЕКОНОМІКИ**

Досвід проведення трансформацій економік в багатьох країнах показує, що основним чинником ефективного функціонування підприємств є кваліфікований менеджмент, який передбачає застосування сучасних управлінських підходів та технологій, вдосконалення стилів та методів управління, адаптованих до швидких змін в оточуючому середовищі. Формування управлінської вертикалі в організаціях має ґрунтуватися на основних положеннях теорії менеджменту та запровадженні інноваційних підходів до управління. У відповідності зі змінами в зовнішньому середовищі цей процес має відбуватися постійно і трансформувати ці та інші заходи у власний успіх.

Стрімкі інтеграційні процеси та розширення світогосподарських зв'язків України зумовлюють необхідність окреслення найважливіших чинників адаптації складових управління до умов функціонування підприємств у відкритій економіці. Багаторічні дослідження переконують, що саме кваліфікований менеджмент та його раціональна, науково обґрунтована організація і постійна спрямованість на застосування інновацій забезпечує успіх компаніям в умовах розвитку глобалізації та модернізації світової економіки.

Наука та практика засвідчують, що на формування та розвиток системи управління підприємством визначальним чином впливає рівень розвитку економіки. Так, П. Друкер, викладає свої підходи до формування менеджменту в підприємствах [1, с.86]. Застосовуючи підхід видатного вченого, нами здійснено виділення основних чинників формування ефективного управління, серед яких важко визначити пріоритетні, тому що вони є між собою взаємопов'язаними та залежними. Основними виділяємо такі.

Розвиток людського капіталу організації – саме він забезпечує підвищення продуктивності та якості робіт, економічну стійкість підприємств та реалізацію інших зазначених нижче чинників ефективного управління.

Управління якістю праці та продукції має стати однією з основних функцій менеджменту на рівні підприємств з відповідним визначенням обов'язків, повноважень та, головне, відповідальності (економічної, соціальної та адміністративної).

Розробка стратегії розвитку підприємства у відкритій економіці має формуватися виходячи з довгострокових, а не короткострокових цілей.

Соціальна відповідальність підприємств має формуватися та законодавчо закріплюватися за наслідками управлінських рішень: чи то охорона навколишнього середовища, чи то винагорода за використану працю, яка б забезпечувала відтворення робочої сили, чи формування належних соціально-економічних умов праці та якості трудового життя.

Управління інноваціями та змінами має бути постійна орієнтація на вдосконалення технології, запровадження ресурсозберігаючих виробництв, впровадження сучасних адаптаційних структур управління, диверсифікацію виробництва.

Розвиток організаційної культури – це формування команди однодумців не тільки серед управлінців, але з числа всіх працюючих, що дозволить формувати відповідні партнерські відносини, які “пом’якшують” проблеми між менеджментом та власністю.

Розвиток логістичних систем став нагальною проблемою для вітчизняних підприємств в умовах розвитку відкритості національної економіки та загострення конкуренції.

Самоменеджмент та саморозвиток для менеджерів у наступних десятиріччях є основою розвитку керованих ними організацій.

Таким чином, інтеграційні процеси в світі та розвиток відкритості вітчизняної економіки вимагає від менеджменту опрацювання концептуальних положень та застосування системного підходу щодо його вдосконалення.

Список використаних джерел :

1. Друкер, Питер, Ф. Задачи менеджмента в XXI веке.: Пер. С англ.: Учеб.пос. – Издательский дом «Вильямс», 2001. – 272 с.